

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ของอุปสงค์การถือเงินต่อปัจจัยกำหนดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความมีเสถียรภาพของอุปสงค์การถือเงินต่อปัจจัยกำหนดในประเทศที่ประสบภาวะวิกฤตทางการเงิน 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเกาหลี โดยใช้ข้อมูลทศวรรษ ประเภตอนุกรมเวลารายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2524 ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2544 ในการศึกษา

ผลการศึกษาอุปสงค์การถือเงินตามความหมายแคบ ($M1$) และตามความหมายกว้าง ($M2$) ของทั้ง 5 ประเทศ โดยเทคนิค Cointegration and Error Correction ตามวิธีของ Johansen and Juselius พบว่ามีความสัมพันธ์ระยะยาวต่อปัจจัยกำหนดคือ รายได้ประชาชาติ อัตราเงินเฟ้อ และอัตราแลกเปลี่ยน และมีการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่าอุปสงค์การถือเงินตามความหมายแคบพบว่า มีเพียงรายได้ประชาชาติที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การถือเงินของประเทศอินโดนีเซียอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีเพียงอัตราเงินเฟ้อเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การถือเงินของประเทศมาเลเซียอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการศึกษาอุปสงค์การถือเงินตามความหมายกว้างพบว่า มีเพียงอัตราเงินเฟ้อเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การถือเงินของประเทศฟิลิปปินส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ผลการศึกษาความมีเสถียรภาพของอุปสงค์การถือเงินของทั้ง 5 ประเทศ โดยเทคนิค CUSUM Test และ CUSUM of Squares Test พบว่าไม่มีเสถียรภาพของอุปสงค์การถือเงินทั้งตามความหมายแคบ ($M1$) และตามความหมายกว้าง ($M2$) ตั้งแต่ช่วงก่อนเกิดภาวะวิกฤตทางการเงิน ปี พ.ศ. 2540 และต่อมามีการปรับตัวเข้าสู่ความมีเสถียรภาพในช่วงหลังเกิดวิกฤตทางการเงินในที่สุด